

Martinus

www.martinus.hu

a Szombathelyi Egyházmegye havilapja

Mozaik

Magyar vagyok, magyar, magyarnak születtem
▶ 9. oldal

Szent Márton földje

Rumi Rajki István kútszobrának története és előzményei
▶ 11. oldal

Egyházunk

Gondolatok a „nagy figyelmeztetésről” szóló üzenetekről
▶ 14-15. oldal

VI. ÉVFOLYAM 10. SZÁM – 2013. OKTÓBER – ÁRA: 150 FT

Ferenc pápa 2016-ban Szombathelyre látogat

Nagy örömmel és büszkeséggel töltötte el a magyarországi katolikus hívőket annak híre, hogy Áder János köztársasági elnök 2013. szeptember 20-án meghívta Magyarországra Ferenc pápát, aki elfogadta elnök úr meghívását.

A híradások beszámoltak arról is, hogy a meghívás apropója Szent Márton püspök születésének 1700. évfordulója, amelyre 2016-ban kerül majd sor. Így szinte azonnal felmerült sokakban a kérdés, hogy vajon a Szentatya ellátogat-e Szombathelyre is, Szent Márton szülővárosába? Bár a látogatás pontos dátuma és hivatalos programja még nem ismert, azt már most nagy örömmel megerősíthetjük, hogy a Szentatya

2016-os magyarországi látogatásának Szombathely lesz fő úticélja, ahol egyházmegyénk híveivel együtt fogja ünnepelni védőszentünk jubileumi évfordulóját.

Bátran állíthatjuk, hogy Szent Márton egész Európa számára jelentős személyiség, akinek példája messze túlmutat az államhatárokon. Talán nem is kell különösebb erőfeszítést tennünk, hogy megtaláljuk a hasonlóságot közte és Ferenc pápa között, hiszen mindketten rendkívüli érzékenységgel viseltetnek a szegények és a szenvedők iránt. Püspök atyánk szándéka szerint ezért is fontos, hogy Szent Márton szülővárosa nemzetközi szinten is a jubileumi év középontjává váljon. Éppen ezért merült fel

benne a Szentatya meghívásának gondolata, amelyet mind a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia, mind pedig köztársasági elnök úr és Magyarország kormánya örömmel támogatott.

Ferenc pápa látogatása új fejezetet nyithat egyházmegyénk életében is, ahogyan tette azt II. János Pál pápa 1991-es szombathelyi látogatása, amely új lendületet adott a nem sokkal korábban elnyert szabadság iránti felelősségünk megélésében. Huszonöt évvel később újra abban az ajándékban fogunk részesülni, hogy Jézus Krisztus földi helytartója személyesen tanít és erősít meg minket. Örömmel készülünk hát a jubileumi esztendőre és a Szentatya látogatására!

[Kürnyek Róbert]

A jubileumi évvel és a Szentatya látogatásával kapcsolatos hírekért figyelje havilapunkat és a martinus.hu honlapot!

LITURGIA

Kis liturgikus illemtan

Készület a templomba I.

Liturgikus sorozatunkban foglalkoztunk már a liturgia alapjaival, a szentmisével, a szentek ünneplésével, a liturgikus évvel, legutoljára pedig az imaórák liturgiájával. A következőkben egy egészen gyakorlatias téma kerül sorra: egyfajta liturgikus illemtan. Olyan általános dolgokat fogunk tárgyalni, mint a szentmisére való készület, a kereszttetés, a térdhajtás, mit tegyen az, aki nem tud térdet hajtani vagy letérdelni, hogyan járuljunk szentáldozáshoz, stb. Talán azt gondolhatjuk, ezekről felesleges beszélni, mégis remélem, előbbutóbb mindenki számára fog valami újdonságot hozni a rovat.

Elsőként a templomba való készülettel foglalkozunk. Az Úr házába ugyanis másképpen indulunk, mintha a boltba vagy a munkahelyre mennénk. A templomban magával Istennel találkozunk, és ez olyan találkozás, amely semmilyen más házban nem lehetséges. Egy egészen különleges esemény. Ennek megfelelően Isten házának különleges tisztelet jár ki, és ez meg kell, hogy mutakozzon az öltözetünkön. Isten házába lépni – különösen is vasárnap – ünnep. Így tehát az ünnepi öltözet méltó hozzá. Mára ezt egyre kevesebben tudják, ünneplő ruhát inkább csak elsőáldozás, bérmálás, esküvő, temetés alkalmával látni a templomban, holott minden alkalom, amikor a templomba lépünk, ünnep. Különösen is visszás az, amikor a családi, állami és egyéb ünnepekre kiöltözünk, de az egyháziakra, a vasárnapi szentmisére már nem.

A templomi ruházatunknak el kell térnie a hétköznapi ruházattól. Ez nem pénz kérdése, hanem hozzáállásé. Istennek a legjobbat kell adnunk, a külsőségekben is. Istenen nem illő spórolni. Az ünneplőbe öltözés egyben a szívemet is felkészítheti az Istennel való találkozásra. Ebben a tekintetben van mit tanulnunk például a Hit Gyülekezetének tagjaitól. Érdeemes beletekinteni egy televíziós közvetítésbe, és megnézni az ő hozzáállásukat a ruházathoz.

[Ipcs Bence]

PÉLDAKÉPEK

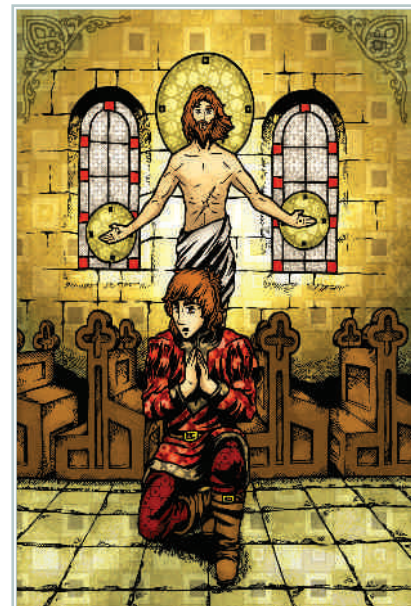
Assisi Szent Ferenc

Elfecsérelt ifjúság után huszöt évesen mutatta meg a Jóisten Ferencnek a helyes utat, amely elvezeti majd az üdvösségre. Ferenc végrendeletében ezt írta: „Senki sem mutatta meg nekem, mit kell tennem. Maga a legfőnségesebb nyilvánította ki akaratát – a Szent Evangélium példája szerint kell élnem.” Valóban az evangélium tanítását élte meg megtérése után minden nap.

Először eszelősnek gondolták, de lassan belátták az emberek, hogy nem örült meg, hanem ennyire átadta magát az evangélium megélésének. Társak szegődtek mellé, hogy vele együtt ők is kövessék az Úr Jézust. A regula helyett a Szentírásból vett jézusi kijelentések szerint élték az életüket, amikhez Ferenc hosszabb-rövidebb kiegészítéseket fűzött.

Sokszor mondta tanítványainak: „amikor egy szegényt látsz, azt kell benne látnod, akinek a nevében jön, Krisztust, aki magára vette szegénységünket és gyengességünket.” Ferenc nem azért maradt hű mindhalálig a szegénységhez, hogy így tiltakozzék az Egyház vagyona ellen, mint sok tévtanító abban a korban. Nem is a szegények és gazdagok közötti ellentét kiegyenlítése volt a fő célja, nem a szükségből kovácsolt erényt. Azért élt szegénységben, mert a „mindenből kifosztott Keresztrefeszítettet akarta követni.” Mindig elszégyellte magát, ha magánál szegényebbel találkozott.

Ferenc nemcsak teljes buzgósággal prédikált az Isten országáról, hanem ebben a tevékenységében is teljesen Krisztushoz és az apostolokhoz akart hasonlónak lenni. Egyszerű szavai és nagylelkősége

mindenki épülésére szolgált. Krisztus szellemében szavával és példájával arra tanította övéit, hogy legyenek különös odaadással a klérus iránt és segítsék mindenben munkájukat.

Élete vége felé az Úr Jézus megajándékozta Szent Sebeivel és az azokkal járó fájdalmakkal. Sőt még ezen felül is óriási kínjai és egyéb betegségei lettek, amiket örömmel tudott fogadni és hűségesen viselni, mert azokat mind-mind felajánlotta, és a Mester keresztfjére tekintve az Úr szenvedéseivel egyesítette.

A mai szenvedések elől menekülő világban kiváló példakép lehet Szent Ferenc a fájdalmak, megpróbáltatások hűséges viselésében, de buzgó vallásossága, mély és őszinte hite még inkább követendő minden ember számára, hogy a hitében megerősödhessen és megújulhasson.

[Déri Péter]

• • •

Assisi Szent Ferenc színes képekkel illusztrált életrajzát a *Martinus Könyvesboltban* megvásárolható **Tiszták, hősök, szentek** könyvsorozat negyedik részében is megtalálhatják az érdeklődők.

„Elmúlt az aratás, elvégződött a nyár..”

A falun élő ember nemcsak felsőhajt, hanem fellélegzik, mert ebben a mondatban nekünk most nem egy történelmi múltba való visszatekintés van belesűrítve, hanem a magunk mögött tudott nyár minden öröme és bánata, megpróbáltatása és sikere. Még folynak a munkák a határban, a krump liföldek már mindenütt termés nélkül árválkodnak, napraforgó, szója és kukorica várja még a gépeket. A szilva-, körte-, alma- és barackfa gyümölcs nélkül nyújtóztatja a sok finomságtól megfáradt ágait, a szőlőskertek szüretelő emberek boldog dalolászásától és beszédétől hangosak, és egyházmegyénk számos településén megtörténik a hálaadás. Október első vasárnapján hálát adunk a terménybetakarítás minden ajándékáért. A nyáron hallottuk a szentírási részletet az Evangélium névtelen gazdag emberéről, aki – Babits szavaival élve – a „soha-meg-nem-elégedés himnuszát” zengve harácsolta össze minden vagyonát. Senkire és semmire nem gondolt, csak magára, és arra, hogy önerejéből, bármilyen segítség nélkül mi mindent volt képes elérni, megszerezni, felhalmozni. Előfordulhat, hogy felmerül valakiben a kérdés: akkor mi most hogyan merünk Isten elé állni azal, amit összegyűjtöttünk?

Nem kell kétségbeesni, hogy vajon helytelen-e az a magatartás, amikor a befőttes- és lekvárosüvegek garmadájától roskadozó kamrapolcokat nézzük, a szépen sorakozó savanyúságokban gyönyörködünk, a rekeszekbe gyűjtött zöldségeket és gyümölcsöket rendezgetjük. Vagy a gabonára gondolunk, amit le arattunk és eltároltunk, hogy legyen mit adni az állatoknak az év további hónapjaiban, valamint legyen miből megsütni a „mindennapi kenyérünket”. Nem kell aggályoskodni! Aki hálát ad, az nem azt mondja: „jól gondoskodtál magadról” (Lk 12,19), hanem: „mid van, amit nem kaptál” (1Kor 4,7), és tudjuk, hogy az ajándékot illik megköszönni.

Nem helytelen a magatartás, hiszen nemcsak magunknak termeltük meg a javakat, hanem gondolva másokra is. És mindemellett tudva, hogy mi legfőkébb csak vetettünk, palántáltunk, ültettünk, öntöztünk, gondoztunk, gyomláltunk, kapáltunk, de a növekedés, fejlődés, érés tőlünk függetlenül ment végbe, azt nem mi végeztük, a növekedést Isten adta (Vö. 1Kor 3,6).

A szemem előtt vannak azok a tekintetek, amelyeket fiatal koromban láttam. Amikor nagypapám, édesapám vagy bárki, aki földműveléssel foglalkozik, hétről hétre megnézték a vetést, megvizsgálták a gyümölcsöst és gyönyörködtek abban, hogy amivel dolgoztak, az növekszik, fejlődik, érik. Olyan pillantások voltak ezek, mint amikor Jézus végignézett a tömegen és tudta, mire van szükségük, vagy mint amikor a szülők a szoba közepén játszadozó gyermeküket nézik és látják, hogyan növekszik. Tudták, hogy sokat tehetnek a célért, de az eredmény nemcsak tőlük függ. Sőt sokkal inkább ki van szolgáltatva más tényezőknek, mintsem gondolnánk. Csapadék, napfény, szél, hőmérséklet, időjárásban előforduló szélsőségek, betegségek, kártevők mind-mind befolyásolják a termést.

Nem Istent akarjuk irányítani, amikor az év folyamán fohászkodunk alkalmas

időjárásért, esőért, tiszta időért vagy bűzaszentelőt tartunk, hanem megfogadtuk Jézus tanácsát: „Kérjétek és kapotok” (Mt 7,7). Kérés, megtapasztalás, hálaadás – olyan sorrend, amit mindenkinek meg kell tartani.

A hálaadás sem csak múltba tekintés, hogy mikért kell legalább annyit mondani: köszönöm. Hanem hála, hogy a jövőnket is biztosítja Isten. Sokkal inkább előrenézés, mint nosztalgikus múltidézés. Amikor dolgozunk, akkor sem az lebeg a szemünk előtt, hogy vajon megéri-e a legkisebb kézmozdítás is az adott pillanatban, hanem az, hogy a jövőben talán valami jó dolog lesz belőle. Ritka az olyan munka, aminek a gyümölcse azonnal beérik.

Ráadásul a templomba nem valami személytelen zsákmányt hozunk hálaadásra, hanem az „emberi munka gyümölcset”, amely nem csak az, amit szemünkkel látunk, kézzel tapintunk és meg tudunk enni, hanem odavisszük Isten elé mindazt, ami azért kellett, hogy ezek meglegyenek. A tudás, a technika eredményei, a tapasztalat, amivel gazdagsítottunk. A sok-sok terményen túl – ahogy az ismert egyházi népének is zengi – „az oltáron borunk, kenyérünk, benne munkánk, szenvedéseink” (ÉE 147). Miként minden misében ezt ajánljuk fel, most még inkább. **[Molnár János András]**

Visszaemlékezés a Hit Évében

A Hit Évében két új rovat indult a Martinusban. Az egyikben a hitvallásról olvashatnak, a másikban pedig egy-egy hívő tesz tanúságot arról, hogyan segítheti az ember életét, mindennapjait a hit.

Lassan végére értünk a Hit Évének, ezért fontosnak éreztem, hogy többször, elcsendesedve átgondoljam, mit jelentett egyes életszakaszaimban a hit.

Feltettem magamnak a kérdést, kinek, kiknek köszönhetem hitemet. Először is Istennek, hiszen a keresztségben tőle kaptam ajándékba, ingyenesen. Meg szüleimnek, akik helyettem megvallották hitüket és gondoskodtak arról, hogy lélekben is növekedjek. Ugyanis az ő szeretetük, jó példájuk indít el bennünket azon az úton, hogy Isten közelségében élő emberekké formálódjunk. Így válhatunk fogékonyá a körülöttünk lévő emberek jószágára, felfedezve bennük a Teremtőt. Ebből egyenesen következik a kérdés, hatott-e rám különböző életszakaszaimban a „hit emberével” való találkozás?

Mivel vallásos családból származom, természetes volt számomra a szentmisén való részvétel, az imádság, az ünnepek megtartása, engedelmisség a szüleimnek, tanárainknak, majd később előljáróinknak. A Kálvária templom közelében laktunk. Odaköltözésünk után – szinte azonnal – édesanyámmal együtt jelentkeztünk a kórusba énekelni. Majd édesanyám elvállalta a sekrestyés szolgálatot. Akkoriban senki nem dicsekedett a hitével, de visszagondolva mégis úgy érzem, hogy a plébánia hívei egy nagy családot alkottak.

A templomban ismertem meg leendő főnökömet is (dr. Kocsis Sándor főorvost), akinek egy hívő orvostársa mutatott be engem érettségi után, egy szentmisét követően. Ő munkát ajánlott nekem a kórház onkológiai osztályán. Nem sokat gondolkodva, örömmel elfogadtam a hívást, bár nem készültem egészségügyi pályára.

Munkámat hamar megszerettem. Természetesen szakképesítést szereztem. Az osztályon tapasztalható szeretetteljes, jó munkatársi viszony, a gyógyíthatatlan betegekkel, haldoklókkal való

foglalkozás számomra bizonyította, hogy mindez egy nagy tudással, mély-séges hittel – de hitével nem kérkedő, hanem aszerint cselekvő vezetőnek köszönhető. Vallási dolgokról soha nem beszélünk, de a napi munka során tapasztalható volt a Gondviselő Istenben való hit és bizalom. Minden beteggel úgy kellett bánnunk, mintha örökké élne. A remény a gyógyulásra az utolsó pillanatig élt. Főorvos úr sok-sok vasárnapi szentmiséje után bement a kórházba és leült betegeinek ágyára. A magához vett Oltáriszentség erejével látogatta meg, és vigasztalta őket. Láttam könnyeit egy-egy beteg felett. Visszagondolva, az ő hite, mély-séges Isten- és emberszeretete ragyogta be életünket.

Nemcsak ő, orvosai, nővérei is ilyenek voltak. Szerettünk együtt dolgozni, boldogok voltunk annak ellenére, hogy mindennap szembesültünk az elmúlással. Csak egy példa: a nővérek a haldoklók homlokára kis keresztet rajzoltak. A legtöbb beteg örült ennek a jelzésnek, tudva, hogy megkérheti a nővért, hívjon ágyához papot. S a nővér mindent megtett azért, hogy a kérés teljesüljön. Azt is tapasztaltam, hogy a hívők másképpen fogadták betegségüket. Nagyobb volt a bizalom bennük az orvos iránt. Gyógyulásukkal kapcsolatos kérdéseikkel soha nem hoztak bennünket zavarba, ami azt jelenti, nem kellett kegyes hazugságba bocsátkoznunk. Ezen mindig nagyon sokat gondolkodtam, és Istennek a szenvedő ember iránti mérhetetlen irgalmát fedeztem fel benne.

A leírtak nagy hatással voltak rám. Azt is lehet gondolni, hogy az idő múlása megszépíti a múltat, de számomra azt bizonyítja, hogy az emlékek mélyen belém vésődtek és megjelölték életutamat.

Ilyen szeretetteljes munkahelyről szakadtam ki hirtelen – szinte egyik napról a másikra. Úgy emlékezem vissza,

Dr. Kocsis Sándor főorvos úr nyugdíjas búcsúztatója (1983. december)

hogy életemnek második nagyon fontos hívására válaszoltam hirtelen, igenel. Mérlegre került a betegek szolgálatának, egy hivatásnak az elhagyása, és egy teljesen ismeretlen, egyházi szolgálat vállalása. Ugyanis az egyházmegyei központba kerültem világi munkatársnak a Szentatya szombathelyi látogatását előkészítő irodába. E döntéshozatal nehézségeiben is főorvosom volt segítségemre, aki nem hűtlenséggel vádolt, hanem buzdított, hogy ez a hívás nem biztos, hogy csak emberi hívás.

Sok szeretettel gondolok vissza egykori munkahelyemre, munkatársaimra és arra az emberre, akinek életpéldája lélekben a mai napig hat rám. Már régóta tudom, hogy általa a Gondviselő Isten egyengette és egyengeti az utamat. Még ma is, plébániai szolgálatomban – a gyermekekkel, fiatalokkal és idős emberekkel való találkozások alkalmával – felhasználom a tőle hallottakat, tapasztaltakat. Hiszem, hogy minden szenvedő betegben Krisztust látta, s ehhez az erőt hite adta.

A visszaemlékezés erősítette hitemet, s azt a tudatot, hogy ne elégedjek meg ennyivel a Hit Évében, hanem minden találkozásában kérjem Isten segítségét a hit átadásának készségére.

[Lőrincz Zsuzsanna]

Hiszem a test feltámadását...

A feltámadáson olyan lényegi változást értünk, ami által ugyanaz a test, ami előbb létezett, majd meghalt, új és végleges életre kel. Vagyis a feltámadás azt jelenti, hogy a lelkünk ugyanabban a testben támad fel, amelyben a földön élt. Mindez Urunk, Jézus feltámadása miatt lehet a mi kiteljesedésünk és jövőnk.

Krisztus feltámadása válasz a lét alapkérdéseire, információ az egyén sorsáról, a jövőnkéről és jelentés a „túlpartról”. Jézus Krisztus halála és feltámadása nélkül nincsen keresztény halál és feltámadás-értelmezés. Az ő halála és feltámadása nem a történelem egy elszigetelt eseménye, hanem a mi feltámadásunk kezdete, alapja és oka.

A feltámadás tehát nemcsak a keresztény hit sarokpontja, hanem a személyes élettörténetünk része is.

XVI. Benedek pápa így értelmezi a bibliai feltámadáshitet: *„Az ember azért nem tud teljesen elpusztulni, mert Isten ismeri és szereti őt. Ha minden szeretet az örökkévalóságot akarja, akkor Isten szeretete nemcsak, hogy egészen tökéletesen akarja ezt, hanem meg is valósítja.”* XVI. Benedek pápa számára a test feltámadása nem azt jelenti, hogy a lélek visszakapja a régi testet, hanem a teológus pápa a személy feltámadására gondol: *„Az ember lényege, a személy, megmarad az, ami a testet öltött szellemiség és az átszellemült testiség e földi egzisztenciájában megérett, az másféleképpen marad fenn.”*

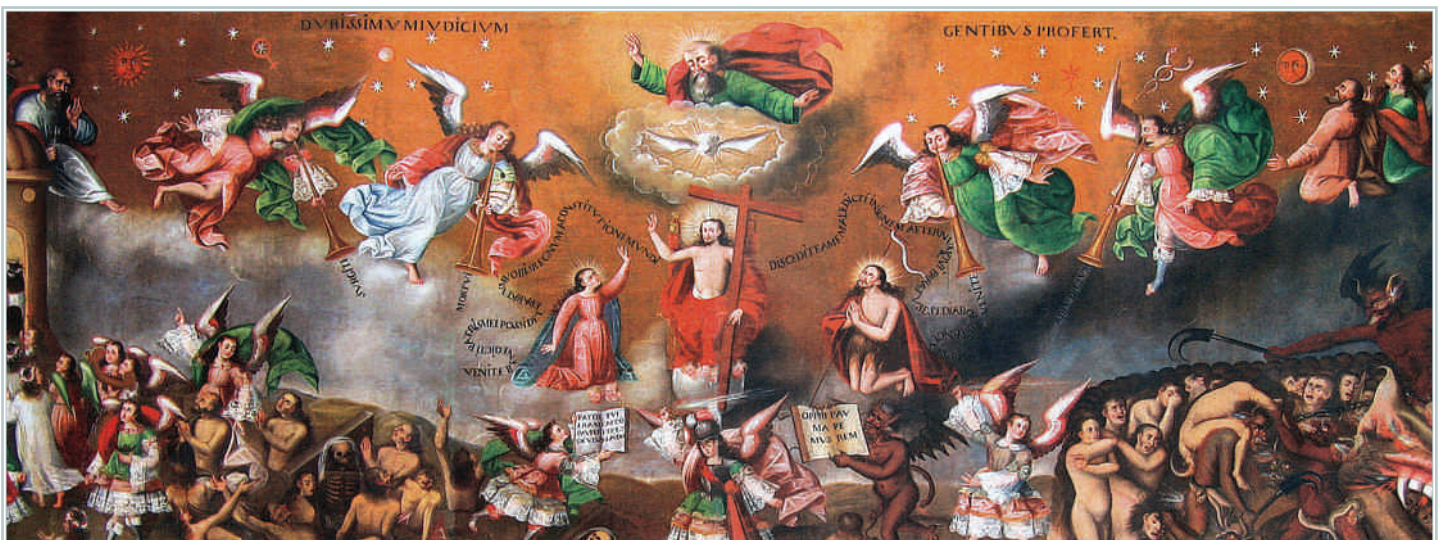
A keresztény nem elégedhet meg egy testetlen, spirituális-szellemi fennmaradás homályos sejtésével vagy bizonytalan eszméjével, és nem is kell beérnie ezekkel. A Krisztus-esemény azt mutatja, hogy mindaz, ami az emberben értelemre, kibontakozásra és beteljesedésre törekszik, valóban választ is kap. Isten válaszként adott ígéretei pedig az egész embert érintik, nemcsak a benne lévő szellemi elemet, az egész embert, aki a világba és a társadalomba ágyazva él, és aki sokrétű kapcsolatrendszerben, a munka és szabadidő világában valósítja meg önmagát. Minden ígéretet kapott a beteljesedésre. Vagyis az ember a halálával nem hagyja maga mögött a kapcsolatait, hanem belép velük a beteljesedésbe, ami nem lezárja, hanem kitér a életét. Ezért a keresztény nem a lélek halhatatlanságában bizakodik pusztán – mint olyan halhatatlan elvben, amellyel eleve rendelkezik –, hanem Isten életadó hatalmában, a feltámadásban is. A feltámadás nyomán a halál szó szerint ideiglenes határnak, közbülső állomásnak bizonyul, a számunkra kirótt idő határának, amelyet azért kaptunk, hogy életünk megszabott idejében hitben, reményben és szeretetben azzá „forrjuk ki” magunkat, amik azután az örökkévalóságban leszünk.

Egyes keresztény bölcselek szerint a testiség lényege az önkifejezés és a másokkal való érintkezés lehetősége. Arc-

kifejezésünk, hangunk, hallásunk, tapintásunk által tudjuk önünket kifejezni és a másik emberrel érintkezni. Mostani állapotunkban ehhez térben kiterjedt tagokra van szükségünk. De ez inkább tökéletlenség. Mert térben kiterjedt tagjaink vannak, azért tudnak mások bennünket megragadni, és esetleg oda vinni, ahová nem szeretnénk menni. A térben elhelyezett testünk miatt van az is, hogy fáradtságos utazásra van szükségünk, ha találkozni akarunk távollevő szeretteinkkel. Ilyen tökéletlenségek a feltámadt, szellemi testben nincsenek.

Talán az Olvasóban is megszületik a kérdés, hogy milyen is ez a feltámadt test? A Jézus Krisztus feltámadásáról szóló bibliai történetek azt mutatják, hogy a feltámadt test valós ugyan, de egészen más létmódban létezik, mint mostani, halandó testünk. Ezt a fajta testet nem kötik a tér és az idő szabályai, ott van hirtelen jelen, ahol a fizikai törvények szerint nem lehetne jelen, nem halandó többé, hanem halhatatlan. Ilyen testet várunk mi is a halottak feltámadásakor. E test mibenlétét Szent Pál apostol fejtegeti az Első Korintusi Levél 15. fejezetében.

Annak a kereszténységnek nincs jövője, ahol nem a feltámadásunk és az örök élet van a központban. Jézus feltámadásával azt üzeni ma is: az ő jelene, feltámadt élete lesz a jövőnk, vagyis mindnyáján feltámadunk. **[Dr. Németh Norbert]**

Haragszentelés Csehimindszenten

▲ Az egyházmegye támogatásával és a hívek adományaiból elkészült a Mindenszentek-templom új harangja, és a Lélek-harangot is felújították. A harangok fekvőszerkezeteit, koronáit szintén rendbe hozták, cserélték. **[Kovács Rudolf]**

▼ Gosztolán, egy szőlőbirtok magánkápolnájánál ünnepi szentmisén vehettünk részt szeptember 8-án. A kápolnát német anyanyelvű tulajdonosai a Szűzanya tiszteletére építették, búcsúját Kisboldogasszonykor tartják. **[Dr. Kovács Mónika]**

Kétnyelvű szentmise Gosztolán

Sportpályaavató a Brenner kollégiumban

▲ Dr. Veres András megyéspüspök szeptember 5-én áldotta meg a szombathelyi Brenner János Kollégium új sportpályáját, és egyúttal kifejezte abbéli örömét is, hogy a fiataloknak lehetőségük nyílik a sportolásra. **[Kránitz Nóra]**

▼ A szeptemberi fatimai estén P. Marciszkiewicz Tomasz atya a fatimai jelenés történetét vázolván tanította a hívőket elsősorban arra, hogy a Béke Királynője üzenetei szerint próbálják mindennapjaikat megszervezni. **[Geosits Péter]**

Fatimai este Szentkirályon

A közösségben megélt hitről

Ipacs Bence szentgotthárdi káplán tartott előadást „Hiszek, hiszünk” címmel Kőszegen szeptember 4-én. Bence atya előadását a katekéziszre, valamint sok személyes élményre építette. [Molnárné Polgár Katalin]

Grazi magyarok zarándoklata

Harmadik alkalommal került sor a Magyar Katolikus Közösség rendezésében a graz-mariazelli négynapos gyalogos zarándoklatra. A békéért, családjainkért és magyar népünkért imádkoztunk. [Ugri Mihály]

Templomok Éjszakája Olaszfán

A programba való bekapcsolódás a helyiek, a rokonok és az elszármazottak számára is alkalmat teremtett az egy éve megszépült templomunk feletti örvendezésre és az imádságos együttlétre. [Fekete Róbert]

Kirándulás munkahelyi csapatépítéssel

Schauermann János plébános ausztriai kirándulásra invitálta a Szent Márton Plébánia dolgozóit és közvetlen munkatársait. A csapat Ausztria hegyeit, vízeseit akarta meghódítani. A két személyautónyi, maroknyi csapatot Bokor Zoltán atya is elkísérte a Gesäuse Nemzeti Parkban található palfai Wasserlochklamm-hoz. Sziklák között haladtunk felfelé, közben megcsodáltuk a vízéseket, majd elvettük a zsolozsmáskönyvünket. A sziklára, pihenőpadokra letelepedve közösen elimádkoztunk a Laudest, a teremtő Isten dicséretét. Később az admonti kolostort és a 70 ezer kötetes könyvtárat kerestük fel, majd megnéztük a gyönyörű, neogótikus templomot, ahol, elimádkoztunk a napközi imaórát.

A kolostori kávézóban János atya megvendéglent bennünket egy frissítő kapucsinóval, Józsi sekrestyésünket pedig 40. születésnapja alkalmából köszöntötte fel. A csapatépítés jól sikerült, a hit, a remény és a szeretet erényeiben megerősödve indultunk hazafelé. [Pálfi Jenőné]

Programajánló

október 17. (szerda) 17 óra A Szombathelyi Katolikus Egyetemi Lelkészség Veni Sancte szentmiséje (Szombathely, Szent Norbert-templom) • **október 19. (szombat) 9 óra** Lektorok képzése (Szombathely, Martineum Felnőttképző Akadémia) • **október 20. (vasárnap) 10 óra** Bérmálás (Celldömölk, Nagyboldogasszony-templom); **15 óra** 90 éves a Szociális Testvérek Társasága (Szombathely, Premontrai Gimnázium díszterme) • **október 26. (szombat) 10 óra** Bérmálás (Rédics, Szentlélek-templom); **16 óra** Bérmálás (Ikervár, Szent György-templom); **24 óras** szentségimádás (Szombathely, Szent Erzsébet-templom – Ferences) • **október 27. (vasárnap) 16 óra** Püspöki szentmise Boldog Batthyány-Strattmann László születésnapján (Körmend, Árpád-házi Szent Erzsébet-templom) • **október 29. (kedd) 18 óra** Mindszenty engesztelő imnap (Csehimindszent, Mindenszentek-templom) • **november 1. (péntek) 10.30 óra** A felújított Mindenszentek-templom megáldása (Pinkamindszent, Mindenszentek-templom) • **november 2. (szombat) 6.45 óra** Püspöki mise az Egyházmegye elhunyt püspökeiért és papjaiért (Szombathely, Székesegyház) • **november 8. (péntek) 17 óra** Szent Márton vesperás és lampionos felvonulás (Szombathely, Székesegyház) • **november 9. (szombat) 10 óra** Szent Márton-ünnepség (Szombathely, Székesegyház) • **november 14. (csütörtök) 10 óra** Szentségimádási óra papokért és papi hivatásokért (Szombathely, Székesegyház – Madonna-kápolna)

Kiscelli főbúcsú

Hívó hangon szólaltak meg a celldömölki kegytemplom hangjai szeptember 7-én, délután négy órakor. A város hittanosainak tanévnyitó szentmiséjére gyűltünk össze, ami egyúttal a főbúcsú nyitó liturgiája volt. Kértük a vigasztaló Szentlelket, hogy legyen társunk egész évben és vezessen minket a jó úton. A keresztény közösség, mely zsúfolásig megtöltötte a templomot, körmenettel zárta a szentmisét, tanúságot téve jövőbe vetett reménységünkről. Városunkba egyre több zarándok érkezett, a következő szentmise fél hétkor kezdődött.

A szentáldozatot dr. Pem László atya mutatta be. Szentbeszédében a családról, annak egységéről és örök értékéről tanított. A fáklyás, gyertyás körmenet hosszú sorban kigyózott a belvárosban. A Werner kórus színvonalas koncertje után ifjúsági szentségimá-

dás következett. A fiatalokból álló zenekar lelkesítően hatott mindenkire.

Éjfél előtt a Szentanya egész világ felé intézett kérésére könyörögtünk a béke és az élet Urához a Közel-Kelet és földünk békéjéért. Az éjféli szentmisét Bodorkós Imre atya mutatta be. Az éjszaka folyamán jöttek imádkozni az édesapák és az édesanyák. Rózsafüzért, valamint hajnali négy órakor keresztúti ájtatosságot is végeztünk, majd imaóra következett és szentmise. Az ünnepi szentmisét szeptember 8-án, Szűz Mária születésének ünnepén Bátor Botond pálos tartományfőnök mutatta be. Szívhez szólóan tanított minket a hitről, az Isten és az egymás iránti odafigyelés fontosságáról. Délután két órakor Kirner Zoltán plébános úr búcsúztatta a zarándokokat.

[Szöveg és fotó: Pete Polgár Máté]

Miért imádkozunk étkezés előtt?

A Martinus Kiadó gondozásában megjelent az *Asztali áldások* című imafüzet, amely a különböző imádságok mellett az *Áldások* könyvének imádságait is tartalmazza. E kis imafüzet célja, hogy olvasójának segítsen minél változatosabbá tenni az imaalkalmakat, és újabakkal bővítse a már ismert imádságok körét. Lelkipásztorok és hívek egyaránt megtalálják benne az egyes egyházi ünnepeken használatos formulákat. A negyven oldalas imafüzet az *Áldások* könyvének négy mintáján kívül rövid asztali áldásokat és szentírási szakaszokat is tartalmaz.

Az asztali imádságnak bibliai alapja van. Máté evangélista például így ír: „s meghagyta, hogy a nép telepedjék le a fűre, majd fogta az öt kenyeret meg a két halat, föltekintett az égre, és megáldotta őket. Ezután megtörte a kenyereket, odaadta tanítványainak, a tanítványai pedig a népnek” (Mt 14,19). Az Apostolok Cselekedetei 27,35 versében pedig a következőt olvashatjuk: „aztán kezébe vette a kenyeret, hálát adott az Istennek mindannyiuk szeme láttára, megtörte és hozzáfogott enni.”

Együtt étkezni a családdal, a barátokkal vagy a munkatársakkal kellemes, hiszen miközben testünket tápláljuk, lelkünket is kényeztethetjük az asztaltársaság között kialakuló hangulatos beszélgetés közben. Rohanó világunkban sokszor nehéz időt szakítani egymásra olykor még családon belül is. Kiváló alkalom az együttlétre, a napi események megbeszélésére például a vacsora ideje. Ekkor mindenkinek lehetősége van leengedni, megnyugodni, s

az asztalnál ülve, egymás közvetlen közelében talán még könnyebb figyelni a másikra.

A hívő ember imádkozik étkezés előtt és után, vagyis megköszöni Istennek az ételt, hálát ad érte. Az asztali imádságnak ételszentelő hatása is van – kérjük Istent, és ő megszenteli a táplálékot. Dietetikusoktól gyakran hallani, hogy a lassú evés egészséges igazán, nem szabad falni. Az imádság teret biztosít annak is, hogy ráhangolódjunk az étkezésre. De mit foglaljon magába az asztali imádság, és ki mondja el?

Családon belül mondhatja például az édesapa, de az édesanya vagy a gyerekek is vezethetik az imádságot. Ha pedig több gyermek van, köszönetet mondhatnak az ételért egyénileg, a saját szavaikkal is. Az alábbi rövid asztali áldás bizonyára mindenki számára ismert, a gyerekek is hamar megtanulják:

Édes Jézus, légy vendégünk,
Áldd meg, amit adtál nekünk,
Adjad Uram, hogy jólessék,
Jézus neve dicsértessék. Ámen.

Aki ételt, italt adott,
Annak neve legyen áldott,
Nekünk adtál, hála Isten,
Annak is adj, kinek nincsen. Ámen.

Egy másik szintén kicsik által kedvelt hálaadás a következő is:

Te hívsz meg minket a lakomára,
az együttlétért tied a hála.
Mert úgy szerettél, emberré lettél,
kenyeret adtál, velünk is ettél.
Ámen.

A gyerekek kedvéért akár énekelni is lehet ezeket az imádságokat, úgy még könnyebben rögzülnek. A felnőttek természetesen e téren is frissíthetik ismereteiket, s megismerkedhetnek egy-egy újabb hálaadó formulával, hogy például az ünnepi asztalnál ne csak a menü, hanem az imádság is különleges legyen.

Kérünk, Urunk, jöjj és áldd meg ezt az ételt, hogy erőt merítsünk szolgálódtadra. Adj kenyeret az éhezőknek, nekünk pedig éhséget és szomjúságot az Igazságra. Dicsőség az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek, miképpen kezdetben, most és mindörökké. Ámen.

Mindenható Istenünk, hálát adunk neked az égi és földi kenyérért, amelylyel táplálsz minket, hogy el ne fáradjunk gyöngeségünkben, míg mennyei orvosunk érkezését várjuk, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön-örökké. Ámen.

Az imafüzet 350 Ft-os áron megvásárolható a Martinus Könyvesboltban.

Casciai Szent Rita • A lehetetlenségek szentje

Joseph Sicardo ágoston rendi atya különleges lírai-költői nyelvezettel megírt, Szent Ritáról szóló könyvét ajánljuk figyelmébe. A könyv alapos kutatómunka után készült el, nyelvezete a szerző mély tiszteletéről tesz tanúbizonyságot, ezért is választotta az Etalon kiadó az ő művét a Sugárzó Életek könyvsorozat Szent Ritát bemutató kötetéhez.

Szent Rita idős szülők gyermekeként született hosszú várakozás, reménykedés és sok imádság után 1381 körül Olaszországban, az umbriai Roccaporenában. Egyes feljegyzések szerint „Rita szüleinek otthona az imádság háza és a szentség menedéke volt. Antoniót és Amatát Roccaporena többmértöldes körzetében kedvességükről és jókedvükről ismerték. Mivel az igaz keresztény élet gyümölcsként szent békében és boldogságban éltek, egyetlen öröm hiányzott Antonio és hitvese otthonából. Isten nem áldotta meg a házasságukat gyermekkel.” Egyik éjszaka azonban látomása támadt a feleségnek, amelyben egy angyal jelent meg előtte, s tudatta vele, hogy Isten akarata szerint lánya fog születni, „aki születésétől fogva a szentség pecsétjét fogja magán

viselni, minden erény birtokosa, idővel az elesettek segítője, a bajba jutottak szószólója és az Egyház égboltjának egyik vezércsillaga lesz.”

Rita számára már gyermek- és ifjúkorában is fontos volt az imádság: „Isten, aki bizonyára elragadtatva szemlélte ártatlan szívű, fiatal szolgálóját, arra sarkallta, hogy otthonának egyik eldugott részén egy apró, de tetszetős házi kápolnát építsen, ahol egy egész évig tartózkodott a világ forgatagától teljesen elzárkózva.”

Rita apáca akart lenni, szülei ennek ellenért odaigérték a kezét egy helybeli ifjúnak, aki a kortársak szerint vad és erőszakos ember volt. Rita sok imával készült a házasságára, elhatározta, hogy megváltoztatja férjét. Hősies türelemmel, panasz nélkül viselte férje rossz természetét. Szelídségével és jóságával, következetes szeretetével végül valóban sikerült őt Istenhez vezetnie. Tizennyolc évig éltek békében, két fiuk született. „Tudjuk, hogy Ferdinando házasságuk kezdetétől fogva menehezítette a családi béke kialakulását. Rita azonban az alázatosság és a türelem fegyverével szállt szembe férjével. Ezt a fegyvert idővel megtanulta ügyesen és pontosan forgatni. Alázatossága és türelme, imádsággal és könnyekkel kiegészülve meglágyított férje vad és szinte irányíthatatlan temperamentumát.”

Férje és fiai halála után Rita régi vágya szerint jelentkezett a casciai Mária Magdolna ágostonos kolostorba.

Jóságáról, szeretetéről és csodatetteiről sok legenda született. „Egy nap Constanza nővér, a zárda főnöknője nyugtalan és gondterhelt lett, mert egyetlen csepp bor sem maradt a zárdában, és pénze sem volt, hogy vásároljon valamennyit. Rita sírjához ment, és teljes bizalommal ismertette nehéz

helyzetét a Szenttel. Röviddel később hangos kopogtatást hallott. Amikor kinyitották a zárda ajtaját, egy ember állt odakint, és azt mondta, hogy egy hordó bort hozott a zárdának. Amikor a hordót a pincébe vitték, a férfi hirtelen eltűnt, csakúgy, mint a szamár és a szekér, amellyel a bort hozták.” Egy másik szerint „1658-ban, néhány nappal Rita ünnepe előtt egy asszony, aki épp a templomban volt, észrevette, hogy a szent sírja előtt álló lámpás nem ég. Azonnal elsietett, hogy figyelmeztesse a sekrestyés nővért, aki alig hitte el, amit az asszony mondott, mivel kora reggel ő maga gyújtotta meg a lámpát. Amikor a sírhoz ment, nagy meglepetésére azt látta, hogy a lámpa kanóca kialudt. A sekrestyébe ment gyújtót hozni. Amikor visszatért a lámpához, megdöbbenve tapasztalta, hogy a lámpa emberi kéz segítségével ismét meggyulladt. Ezt a tényt Giuseppe Bennatti, nyilvános közjegyző igazolta 1660. július 16-án.”

A hagyomány úgy tartja, hogy Rita az egészen kilátástalannak tűnő esetekben is segít, ezért a lehetetlen ügyek pártfogójának, a lehetetlenségek szentjének tartják. Mivel élete viszontagságos és sok megpróbáltatással teli volt, különösen a nehézsorsú lányok, édesanyák és asszonyok fordulnak hozzá közbenjárásért. Szent Rita története példaértékű napjainkban is. Manapság sok házaspár a könnyebb utat választja, és kilép a kapcsolatból, amint komoly probléma elé kerülnek a párjával. Rita életútja szép példája annak, hogy nem a megfutamodás, hanem a küzdelem, az odaadás és párunk feltétel nélküli szeretete az, ami életet egy kapcsolatot.

A kiadvány ára 1990 Ft. Megvásárolható a Martinus Könyvesboltban.

Miért járjunk misére?

A templom olyan utat mutat ahhoz, hogy emberek lehessünk, amelyet máshol nem találunk – írja Timothy Radcliffe domonkos szerzetes, az angol egyház egyik legismertebb előadója a *Miért járjunk misére?* című könyvének bevezető gondolataiban. A szerző segítségével hívja a művészeteket, a történelmet, különböző társadalmi jelenségeket és tudományos ismereteket is, hogy ezek fényében világítson rá az egyén és a liturgia kapcsolatában rejlő kérdésekre.

A könyv a humort sem nélkülözi, ami már a bevezetőben is rögtön kiderül. „Egy vasárnap reggel az édesanya felrázza a fiát, hogy indulni kell a templomba. Semmi eredmény. Tíz perccel később újra próbálkozik: »Azonnal kelj föl, és indulj a templomba!« »De anya, nem akarok. Olyan unalmas! Miért menjek?« »Két okból. Egyrészt tudod, hogy vasárnap templomba kell menni, másrészt mert te vagy az egyházmegye püspöke.«

Otthonukat a Szentháromságban fogjuk megtalálni, kezdi gondolatait a szerző a könyv bevezetőjében, s rávilágít arra, hogy a Szentháromság minden egyes tagja a másikért és a másik által létezik. „A templomba magunkkal hozzuk törekeny identitásunkat, melyet igen gyakran a többiekkel szemben alakítottunk ki. Önképünk gyakran versengésen alapul, fölénybe akarunk kerülni, vagy az alacsonyabbrendűség érzésével küszködünk. Még szeretetünk is rejthet versengést vagy elzárkózást. A misét azzal kezdjük, hogy a Hárommegy Istenhez fordulunk, aki a mi otthonunk, ahol személyiségünk kibontakozhat, ahol boldogságot találunk anélkül, hogy identitásunkért kellene küzdenünk, hogy létünket kellene igazolnunk, ahol megnyugszunk az Atya és a Fiú versengés és megkülönböztetés nélküli szeretetében, a Szentlélekben.”

A szerző vallja: a szentmise titok, nem azért, mert titokzatos, hanem mert Isten titkos céljának jele, annak a célnak, hogy mindent egyesítsen Krisztusban. Az Eucharisziában azt ünnepeljük, hogy az emberi történelem – minden visszassága ellenére – Isten uralma felé vezet, s az ő akarata, hogy kiengesztelődjünk és egységet alkossunk. „Ezért avval kezdjük a szentmisét, hogy bocsánatot kérünk testvéreinktől, az angyaloktól és a szentektől, az egész hatalmas mennyei közösségtől, annak jelként, hogy Isten békéjében akarunk öszszegyűlni az egész teremtéssel együtt.” A bűneink megbánása is a nagyobb egység felé mutat, hiszen ezzel nem az a cél, hogy büntudatunk legyen, hanem, hogy tudatosítsuk magunkban: „kicsinyes személyes történetünk egy nagyobb elbeszélésbe tartozik, amelyben Istentől jövünk, Istenhez megyünk.”

„Az utolsó vacsorán Jézus együtt ült az asztalnál tanítványaival, valódi, de tökéletes közösségben. Magába fogadta mindazt, amiben a mi kommunikációnk hibás, pusztító vagy hűtlen. Reményt sugározva kezébe vette félelmünket, hűtlenségünket, értetlenségünket, és azt mondta: »Ez az én testem, melyet értetek adok.« A feltámadt Krisztussal való találkozás azt jelenti, hogy jelen vagyunk annak számára, aki legyőzte a hazugságot, gyávaságot, félreértést, sőt még a halált is” – véli a szerző, majd nyomatékosítja, hogy Jézus még testi mivoltában is sokkal inkább jelen van, mint mi egymás számára, az Eucharisztia pedig nem más, mint Jézus valódi jelenlétének szentsége.

A keresztény identitást kétféle emlékezés határozza meg – írja Radcliffe. Minden szentmisén elmondjuk, és ezzel emlékezünk arra, amit Jézus az utolsó vacsorán cselekedett. Ez az emlékezés gyűjti össze az embereket közösségbe, s világít rá arra, hogy kik vagyunk. Emlékezünk a szentekre, egy-

Timothy Radcliffe

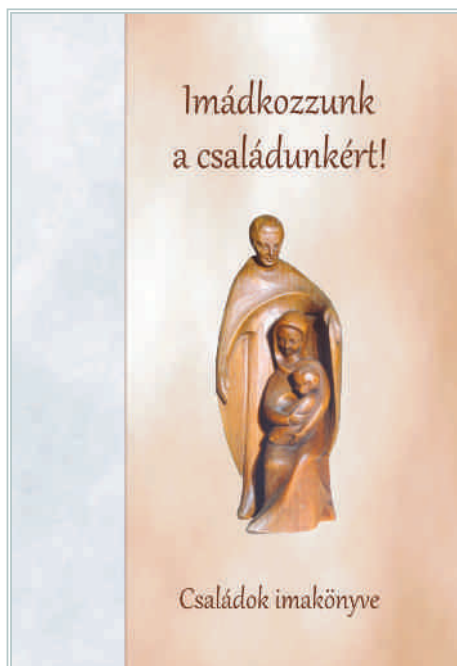
Miért járjunk misére?

Az Eucharisztia drámája

házunk tanítására és egymásra. „De kifelé fordulásra is felszólítanak, hogy megpróbáljuk beleélni magunkat Isten hatalmas emlékezetébe, amely senkiről sem feledkezik meg, mert különben megszűnnénk létezni. Ezt a kétféle emlékezetet szimbolizálják azok az emberek, akiknek nevét nem ismerjük, mint az ismeretlen asszony, aki a leprás Simon házában nárdus olajat öntött Jézus fejére két nappal utolsó húsvétja előtt: Bizony mondom nektek, bárhol a világon hirdetik majd az evangéliumot, az ő tettéről is megemlékeznek (Mk 14,9).”

Timothy Radcliffe könyve felhívja az olvasó figyelmét arra, hogy a szentmise köze van az élethez, és rá is mutat az emberi élet azon mozzanataira, amelyeken keresztül megtapasztalhatjuk ezt a kapcsolatot. Megválaszolja a kérdést, hogy hol van az egyéniség helye a liturgiában, mi az, aminek egyetemesnek kell maradnia, és hol van lehetőség a személyességre, a találkozásra, illetve mi az, ami a türelem és kegyelem gyümölcseként megszülethet a rendszeresen szentmisére járó hívő életében.

A 265 oldalas, *Miért járjunk misére?* című kiadvány a *Vigília Kiadónál* jelent meg 2011-ben. 2700 Ft-os áron megvásárolható a *Martinus Könyvesboltban*.

Családok imakönyve

Az olvasók körében már két éve töretlen a Családok imakönyvének sikere, a Martinus Könyvesboltban és a plébánián azonban már elfogyott a kiadvány. A könyv országsszerte 22.000 példányban kelt el, s ez ideig három kiadást élt meg. Az élénk érdeklődésre való tekintettel most újra kapható a könyv.

A kiadvány fő célja, hogy benne minden korosztály (nagy szülők, szülők, fiatalok, gyermekek) megtalálja a neki leginkább megfelelő imádságot adott élethelyzetétől függően (házasság és gyermekvállalás előtt állók, ifjú házaspárok, egyedülálló, özvegyek). Az imádságok széles skálája jelenik meg a kiadvány lapjain: litániák, felajánlások, keresztutak, de verseket és egyéb prózai szövegeket is tartalmaz.

„Az imádságra való nevelés elsődleges és szükségszerű összetevője a szülők konkrét példája és életük tanúságtétele”, hiszen „az olyan édesapa és édesanya, aki együtt imádkozik gyermekeivel, gyermekei szívének mélyén olyan mély nyomot hagy, amelyeket az élet későbbi eseményei nem tudnak kitörölni.”

Jó szívvel ajánljuk a Családok imakönyvét minden hívő – legfőképpen pedig a hitben elmélyülni, megerősödni vágyó családok – figyelmébe, külön-

böző alkalmakra, együtt és külön imádkozáshoz, lelki elmélyüléshez, útkereséshez, megerősítéshez. A kiadvány megvásárolható a Martinus Könyvesboltban (9700 Szombathely, Berzsényi tér 3.), megrendelhető a kiadó webáruházában (www.martinuskiado.hu), az info@martinuskiado.hu e-mail címen, valamint a 94/513-191-es és a 30/659-7320-as (Mátrix) telefonszámon. Az imakönyv ára 1500 Ft.

♦ ♦ ♦

Ima a családokért

Dicsőséges Szentháromság, minden szeretet és közösség forrása, köszönjük neked a családunkat.

Bocsásd meg bűneinket, amelyeket szeretteink ellen elkövettünk. Támogasd testvéreinket, akik házasságukban és családi életükben hajótörést szenvedtek.

Töltsd el szívünket családtagjaink iránt áldozatos, tiszta szeretettel. Segíts, hogy a kölcsönös önátadásban napról napra újjászülessünk. Segítsd fiataljainkat, hogy bátran vállalják a családi élet kihívásait. Áldd meg mindazokat, akik a magyar családokért sokat fáradoznak.

Szent Család, könyörögj érettünk! Ámen.

A szeretet türelmes,
a szeretet jóságos,
a szeretet nem féltékeny,
nem kérkedik, nem is kevély.
Nem tapintatlan,
nem keresi a maga javát,

nem gerjed haragra,
a rosszat nem rója fel.
Nem örül a gonoszságnak,
örömét az igazság győzelmében leli.
Mindent eltűr,
mindent elhisz,
mindent remél,
mindent elvisel.
S a szeretet
nem szűnik meg soha.

1Kor 13,4-8

www.martinuskiado.hu
Martinus
Könyv- és Folyóirat Kiadó

Martinus Könyv- és Folyóirat Kiadó

9700 Szombathely, Berzsényi Dániel tér 3.

Telefon: 94/513-191 • Fax: 94/318-538

E-mail: info@martinuskiado.hu

Webáruház: www.martinuskiado.hu

A Szombathelyi Egyházmegye könyvkiadója

Martinus
könyvesbolt

Magyar vagyok, magyar, magyarnak születtem

Október 8-án a Boldogságos Szűz Máriát, mint a Magyarok Nagyasszonyát ünnepeljük. Számunkra Szent István kora óta mindig is az volt, Nagyasszonyunk. Az ún. magyar érzést, a haza iránti szeretetet kisgyermek kortól ültetgette a szívekbe egy a saját korában nagyon kedvelt és szeretett költő, Pósa Lajos (1850–1914).

Ami nemzeti kincse van a magyar léleknek (...) ő azokat gyermeki játékokká dolgozta ki és elszórta örökhatású, örök kincsekül az országnak – írja róla Gárdonyi Géza.

1889-ben, 39 éves korában költözött Budapestre, és Benedek Elekkel együtt megindította az első irodalmi értékű gyermeklapot, Az Én Újságom címmel. Huszonöt éven át, egészen haláláig szerkesztette a hetente megjelenő és országszerte kelendő, kifejezetten kisgyermek-ekhez szóló újságot. Pósa Lajos legfőbb jelentősége, hogy rangot adott az ifjúsági irodalomnak. Amikor a híres és népszerű költő-szerkesztő nemzedékeket nevelő Pósa meghalt, egy kritikus azt írta, hogy „neve élni fog, amíg magyar gyermek lesz a földön.”

Pósa Lajos verseit szép illusztrációkkal több képeskönyv formájú könyvben jelentették meg. Szüleik, nagyszüleik segítségével végre a mai kisgyermek is tanulgathatják e könnyen érthető, világos gondolatokat tartalmazó, kedves verseket. [Salamon Viktória]

Pósa Lajos

Magyar vagyok

Magyar vagyok, magyar, magyarnak születtem
Magyar nótát dalolt a dajka felettem,
Magyarul tanított imádkozni anyám
És téged szeretni, gyönyörű szép hazám!

Lerajzolta képed a szívem közepébe;
Beírta nevedet a lelkem mélyébe,
Áldja meg az Isten a keze vonását!
Áldja meg, áldja meg magyarok hazáját!

Széles e világnak fénye, gazdagsága
El nem csábít innen idegen országra.
Aki magyar, nem tud seholy boldog lenni!
Szép Magyarországot nem pótolja semmi!

Magyarnak születtem, magyar is maradok,
A hazáért élek, ha kell, meg is halok!
Ringó bölcsőm fáját magyar föld temette,
Koporsóm fáját is magyar föld növelje!

Hetedikes diákok válaszai

Miért szükséges szentmisére járni?

„Azért fontos szentmisére járni, hogy kapcsolatba kerüljünk Istennel. Szentmisén is kérhetjük őt, segítsen minket a tanévben, a tanulásban. A családunknak fontos a szentmise. Sokan vannak keresztények, akik elhanyagolják a vasárnapi szentmisét, és ezt rosszul teszik.” (G. Bálint)

„Én már régóta egy egyesületben focizok, és hittanórára is járok. Ezt sokszor nehéz összeegyeztetni az időpontok szempontjából. Az edzéseken és a meccseken igyekszem a legjobb formámat hozni. A családunknak fontos a szentmise, és igyekszem az edzések és meccsek mellett a vasárnapi szentmisén is részt venni.” (M. György)

„A szentmisén való részvétel hit, lelkiismeretesség vagy lustaság kérdése. Sokan azt gondolják, hogy csak azért kell menni, hogy pecsétet vagy matricát kapjanak. De vannak, akik azt mondják, majd a jövő héten – ez a legrosz-

szabb dolog. Szerintem a szentmisére elindulni nehéz, de utána jó és felemelő érzés, hogy részt vettem rajta.” (F. Ferenc)

Miért maradnak ki egyesek a hittanóráról?

„Ők úgy érzik, hogy van fontosabb Istennél. Számukra ezek a bizonyos fontos dolgok előrébb vannak, mint a hittan. Szerintem ez hibás elv. Én is járok sportolni, lovagolni, teniszezni, és persze tanulni is kell. Én úgy rendezem a programjaimat, hogy legyen időm Istenre.” (T. Dorina)

„Azért maradnak ki a gyerekek hittanról, mert nem is akartak járni, csak a szüleik írátták be őket, vagy csak első-áldozók akartak lenni. De miután első-áldozók lettek, már nem volt nekik fontos sem az imádság, sem a templom, sem a hittanóra. Ezt nagyon szomorúnak tartom, és nem értek vele egyet. Minden sport és hobbi csak egy ideig

tart, viszont amint a hittanórán tanulhatunk, annak egész életünkben hasznát vesszük.” (H. Anna)

Miért fontos az imádság?

„Istennel kommunikálni egyszerű és mégis nehéz. Isten meghallgat és segít, nem ítél el senkit. Azért is fontos imádkozni, hogy megtisztuljon a lelkem. Este, ha lefekszem, nem biztos, hogy másnap felkelek. Reggel azért imádkozom, hogy Istennel töltssem a napot. Délben azt köszönöm meg, hogy van mit ennem. Persze azért is imádkozhat valaki, mert szeretne valamit. A szerettemért is imádkozom. Isten szereti, ha énekekkel imádkozunk.” (B. Eszter)

„Azért fontos, mert a keresztény ember az imádság útján tud kapcsolatba lépni Istennel. Ilyenkor köszöni meg a jót, amit kapott, és ilyenkor tud kérni is. Beszél Istenhez, aztán meghallgat, figyel, mi az, amit Isten mond neki.” (B. Boldizsár)

Isteni színjáték • Paradicsom

Dante kísérője a Paradicsomban az Égi Hölgy, a segítő-boldogító Sugár, Beatrice, a költő plátói szerelme. Valódi találkozásukat így írja le a költő életrajzírója, Boccaccio: *„Ott forgolódtott a gyermekek kiseded csapatjában a fent nevezett Folcónak egy leánykájá is, kinek Bice volt a neve (az atyja becézte így, mivelhogy Beatricének hívták), korára talán nyolcesztendő.”* ... *„Ilyennek vagy talán ennél is sokkal szebbnek látta őt a mi Danténk azon az ünnepségen, alkalmasint nem is először életében, de szerelemre akkor lobbant csak iránta, úgyhogy bár gyermek volt, a tündéri képet oly nagy szenvedéllyel zárta szívébe, hogy attól a naptól kezdve, míg élt, soha onnét ki nem szállt többé.”* Költőnk kilencéves volt ekkor, s valóban, egy életen át írt verseket a hölgyhöz, aki az Isteni színjáték írásakor már nem élt. Beatricével felszárnyalnak, a vágy repíti őket, hogy kinőjenek a csak embe-riből, s átéljék Isten közelségét.

*A Mindent Mozgatónak glóriája
a Mindenségen áthat, és világol,*

*itt hőbb, ott halkabb fényt hintvén a tájra.
Én jártam, hova legtöbb hull a lángból,
s láttam, mit sem tud, sem bir elbeszélni,
ki visszatér e magasabb világból.*

A paradicsomi köröket a naprendszer bolygóival jelöli Dante, oly módon, hogy a Föld helyett a Nap szerepel, az első helyszín pedig a Hold ege.

A Hold egén mint fénylő ködgomolyagon repülve azok lelkével találkoznak vándoraink, akik önhibájukon kívül lettek kevésbé tökéletesek. Találkoznak például Dante sógornőjével, akit fivére ragadott ki a klostorból, ahol szerzetesnő volt, s férjhez adta.

A Merkúr ege következik, olyan szellemek laknak itt, akik serények voltak képességüket jóra használni. Ilyen például Justinianus császár, aki keresztény hitre tért, s aki előadja a Római Birodalom történetét Aeneiséktől kezdve.

A Vénusz egében repülnek tovább. Olyanokkal találkoznak, akik Itália szerelmesei, egyúttal megvetik a hit meggyalázóit. Köztük van Martell Károly és

az egykori trubadúrköltő, Falco, aki igaz hitre térve később Toulouse püspöke lett.

A Nap szférája a következő, Beatrice arca egyre fénylőbb, az üdvözültek dala kíséri őket. Bölcsék laknak itt, a keresztény hittitkok kutatói. Közülük Aquinói Tamás és Szent Domonkos az ismertebbek.

A Mars egében hősökre lelnek, itt találkozhatni Nagy Károllyal és Rolanddal is. A Jupiter egében az igazság hívei nyerték el üdvösségüket, a Szaturnusz egében az elmélkedő remeteélet szentjei.

Állócsillagok között vezet tovább az út. Feltűnik Mária, angyaloktól övezve. Elragadtatott tömeg vonul Krisztus felé. Feltűnik Péter apostol, majd Jakab és János, a hitről, reményről és szeretetről vallatják Dantét, mintha vizsgáztatnák. Ezek után válik szabaddá az út az angyalok kilenc karába, s átélheti Dante a legmisztikusabb élményt, Isten lényegének látását fényfolyamban:

*Olyan fény van ott, hogy a földi szemnek
láthatóvá lesz Alkotója benne,
mely e Látáson kívül nem pihenhet.
Alakja olyan, mintha körbe menne,
mely akkorára gömbölyül előtted,
hogy a Napnak nagyon tág öve lenne.
Csupa sugár Ő, és visszaverődnek
mind amaz Első Mozgó síma gömbjén,
amely innen kap életet s erőket.*

A földi úton, az élet útjának felén el-
tévedt költő az égi kedves oldalán meg-
pillanthatja tehát a mindent bevilágító
szeretetet, teljességet.

Dante nagyszerű költői vállalkozása olaszul, toszkán nyelvjárásban íródott. A műhöz méltó, klasszikus, sokak által ismert fordítás Babits Mihály tehetségét dicséri. A Pokol nemrég Baranyi Ferenc tolmácsolásában is megjelent. A költemény máig ható varázsát bizonyítja, hogy Nádasdy Ádám is évek óta dolgozik egy Divina Commedia-fordításon.

[Szauer Ágoston]

MOZAIKSZEMEK A SZOMBATHELYI SZENT MÁRTON-TEPLOTM TÖRTÉNETÉBŐL

Szent Márton megkereszteli édesanyját

Rumi Rajki István kútszobrának előtörténete

Október másodikán lesz 75 éve annak, hogy a domonkos rend három évszázados megtelepedési évfordulójára emlékező jubileumi ünnepegsorozat keretében felavatták Rumi Rajki István „*Szent Márton megkereszteli édesanyját*” című kútszobrát. Az alkotás Kapossy János művészettörténész akkori véleménye szerint „*a város legszebb szabadtéri emlékműve*” volt. Sokak szerint ma is az!

Amint minden dolognak, úgy természetesen ennek az alkotásnak is megvan a saját előtörténete, amely ebben az esetben hosszú évtizedekre nyúlik vissza.

Az 1913. június 15-én megtörtént ereklyeáthozatal után fordult a figyelem komolyabban a domonkos templom előtt álló régi kút felé. Erről, legalábbis 1360 óta, amely évből annak első okleveles említése fennmaradt, minden helybeli úgy tudja, hogy a belőle merített vízzel keresztelte meg édesanyját a szülőföldjére hazalátogató Márton, a később szentté avatott tours-i püspök. Ám az ereklyéinek hazahozatalát kísérő fényes ünnepségek után egy évtizeddel a helyzet még az addiginál is rosszabbra fordult, azaz a kút még a szokásosnál is méltatlanabb környezetbe került. Ez az állapot nem került el a Hír című lap újságírójának figyelmét sem, aki 1924. augusztus 15-én a következőképpen írt a térről, amely „... *rendes parkírozást – bokrokkal, gyeppelel – kíván, hogy Szentmárton kútját méltó keretbe juttassuk. A kút ma egy ósdi állatkert majomkretrecére emlékeztető dróthálós tákolmány veszi körül, amelyet művészies hatású kőkúttal lehetne helyettesíteni, esetleg beépített kőpadokkal, szoborral, kis medencével*”. Kívánságának beteljesülésére azonban még nagyon sokat kellett várni...

Öt esztendő telt el, amikor a kérdés 1929-ben újból felmerült, és a város vezetői végre foglalkozni kezdtek azzal

az elképzeléssel, hogy egy köztéri szoborral kellene megjelölni a nevezetes helyet. Eredetileg egy egyalakos, Szent Márton mintázó kőszoborban gondolkodtak, ami aztán fantáziájukban nemsokára kétalakossá változott, hiszen már a koldust is mellé képzeltek.

És ahogy az már történni szokott, ismét fél évtizednek kellett eltelnie ahhoz, hogy a templom előtti tér rendbehozatalának ügye ismét napvilágra kerüljön. Ekkor, 1934-ben a kút környéke – és maga a kút is – igen csak átalakult, hiszen eddigre a templomot már kibővítették, és így annak homlokzata több mint tíz méterrel közelebb került hozzá. A városi hatóság ez év márciusában a tér parkosítását tervezte, amely majd „*méltó keretet ad még a tavasszal elkészülő és a templom előtti tér közepén felállítandó szökőkútnak*” – tudósított a Vasvármegye. Ám ismét csak nem történt semmi. Szeptemberben Badalik Bertalan domonkos házfőnök Szombathely városa és a katolikus kultúra kapcsolatát boncolgatva ekképpen kesergett: „*A dominikánus templom terén van egy kút – Istennem, se formája, se alakja. Néhány szál deszka borítja, hogy a játszadozó gyermekeket megvédje a beleséséstől.*” Mint tartományfőnöknek, neki is három újabb esztendőjébe telt, hogy személyes részvételével egy bizottság felállítását valamiképp kieszközölje. Ez aztán egy, az 1938-as Szent István jubileumi évre végre elkészítendő emlékmű létesítéséről határozott, olyanról, amely „*méltó emléket akar állítani annak a legendának, illetve hagyománynak megörökítésére, amely szerint Szent Márton a Szentmárton terén lévő kútnál keresztelte meg édesanyját*”.

Az 1937. július 15-én meghirdetett pályázatra 22 pályamű érkezett be, amelyeket a felállított szoborbizottság tagjai a domonkos kultúrházban rendezett kiállításon november 13-án bíráltak el. Hosszas viták után végül az

első díj kiadása nélkül, egy új – immáron meghívásos – pályázat kiírása mellett döntöttek. Ennek eredményét 1938. január 23-án hirdették ki. A győztes a korábban Szombathelyen alkotó Rumi Rajki István lett, aki azonnal hozzáfogott a teljes méretű szobor elkészítéséhez.

A Budapestről vasúton Szombathelyre érkezett kész bronzszobrot 1938. szeptember 29-én, csütörtökön állították fel. Éppen azon a napon, amikor a szombathelyi domonkosok letelepedésének 300. évfordulójára emlékező ünnepségek elkezdődtek. Három nap múlva, vasárnap pedig a Grösz József püspök által bemutatott ünnepi szentmise után végre sor került az oly régóta várt szobor felavatására. A beszédet Szendy László esperesplébános tartotta. A város nevében az új emlékművet Ujváry Ede polgármester vette át, és ígéretet tett annak megőrzésére és a Szent Márton-hagyomány ápolására.

A szobor azóta része a városképnek, és „... *annyira együtt él a templom homlokzatával – fogalmazott később Wälder Gyula, a templomot kibővítő építész –, hogy azt a látszatot kelti, mintha egy időben, 300 évvel ezelőtt készült volna. Semmi esetre sem lett a templom kulissza, legfeljebb annyiban, hogy a szobor jobb.*”

[Kiss Gábor]

Boldog Sándor István vértanú

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia őszi ülészakát követően a sajtóiroda közölte, hogy október 19-én újabb boldoggal gazdagodik a magyar Egyház: Sándor István vértanú szalézi testvért avatja boldoggá Angelo Amato bíboros, a Szenttéavatási Ügyek Kongregációjának prefektusa a Szent István-bazilikában. A részletekről P. Csány Péter szalézi plébános atyával beszélgettünk.

Előreláthatólag kik vesznek még részt a boldoggáavatási ceremónián?

Azok kiemelkedő eseménye lesz, akik érintve vannak. De pontosan kiknek is az ünnepe? Általánosan mondhatom: az egész katolikus, univerzális Egyházé, a menyeeit is beleértve. De a magyarázattal már inkább „hátról” kezdem, érintettségi sorrendben. Először is: ez a szenttéavatás a 100 évét ünneplő Magyar Szaléziánus ünnep, beleértve a világméreteken mérve pindurkának számító mai tartományunkat. Aztán a már lényegesen népesebb Magyar Szalézi Családé, a velünk együttműködő munkatársainké és a gondjainkra bízottaké. Az Istennek szentelt életet élőké, köztük a szerzetestestvéreké, hiszen Sándor István is egy volt közülük. A munkásfiataloké, akár a gyengébb képességűeké is, vagy olyan ifjaké, akiknek az életben és családban az áldozat szerep jutott. Azoké a jelenlévő túlélőké és hozzátartozóiké, akik elítéltként, szenvedő félként vettek részt ugyaneb-

ben a perben. És tényleg bízom abban, hogy az egész magyar és világegyházé, egyfajta megerősítésként és lelkesítően arra, hogy minden elnyomás, erőszak, gúny és gonoszság ellenére végül győzhet az eleven hit és a hűséges szeretet. Előreláthatóan ezen a napon ezrek lepik el a Szent István-bazilika terét, és köztük a fent sorolt érintettek ott lesznek, de mindezek közül kimagasló jelenlét várható kazincbarcikai oktatási-lelkipásztori intézményeinkből, illetve Sándor István szülővárosából, Szolnokról, ahonnan különvonaton ezer fölötti résztvevő jön.

Mit kell tudnunk Sándor Istvánról?

Sándor István 1914. október 26-án született Szolnokon. 1936-ban került a szalézi rend vonzásába, de négy, különböző helyen eltöltött frontszolgálata miatt csak 1940-ben tudta elvégezni a noviciátust. Nem pap, hanem szerzetestestvér lett, képezett nyomdászként dolgozott a rákospalotai Szalézi Nyomdában. A rendek működésének 1950-es betiltása után előjárói felajánlották neki a külföldre menekülés gondosan előkészített lehetőségét, de ő ellentétes döntést hozott: kitartott fiatal övéi mellett, példás odaadással, a „jóság pedagógiája” jegyében aggódó és testvéri szívvel formálta titokban a munkásfiatalok több csoportját, kirándulásokat, összejöveteleket szervezett, és oktatta őket. Hogy tevékenységét zavartalanul folytathassa, álnéven a Persil gyár dolgozója lett. 1951. február végén mégis a hatóság tudomására jutott titkos és a diktatúra által tiltott lelkipásztori aktivitása. 1952 júliusában társaival együtt letartóztatták, koholt vádak alapján halálra elítélték. Ennek

ellenére a börtönben ő volt rabtársainak lelki vigaszt nyújtó támasza. A harmadmagára kiszabott halálos ítéletet 1953. június 8-án hajtották végre a Pesti Fő utcai börtönben. Sírhelye mindmáig ismeretlen.

Mit jelent a szalézi rend életében az első boldoggáavatás „belülről”?

Viszonylag fiatal, alig 150 éves rendünkben már most 60 körüli a boldoggá és szentté avatottak száma. Magyar tartományunk, amelynek immár mi, fiatalabb szaléziak is részesei vagyunk, valóban először él meg boldoggáavatást, de remélhetőleg nem utoljára, hiszen van még életszentség hírében élt és elhunyt rendtársunk. Emelkedettebb értelmezésben azt gondolom, hogy ez az ünnep tartományunkhoz némileg közelebb hozza a mennyországot, egy az üdvösségre vezető biztos utat bíz ránk. Továbbá felemelő érzés tudni, hogy egyfelől István testvér „egy közülünk”, másfelől, hogy mi, maiak a szalézi lelkiség magyaros ízesítésű, különleges természetnek örökösei vagyunk. Ez egyszerre lelkesítő ajándék és nyomatékos felelősség!

Szombathelyről tervezik-e autóbussz indítását, hogyan kapcsolódnak be a boldoggáavatási szertartásba?

Szívem szerint kettőt is. Amint a konkrét információkat megtudom, szeretném közzétenni az egésznapos programra szóló meghívást. A boldoggáavatás előtt a Savaria filmszínházban tervezzük a tartomány megrendelésére Sándor Istvánról újonnan készített játékfilm ősbemutatóját. Fiataljainkkal és a gyerekekkel helyben egy színdarab színrevitelét készítjük elő az év hátralévő részében.

Véleménye szerint mennyire ismert Sándor István személye itthon és külföldön? A szomszédos kismartoni püspökség többször közöl írásokat Sándor Istvánról...

Úgy gondolom, hogy elsősorban a hazai, valamint nemzetközi „szalézi gócpontok” mentén ismert, és szűkebb pátriájában, Szolnokon, hála a belekiesedő paptestvéreknek, híveknek. De hát, ugye, minden nagyobb tűz piciny hevülő pontokban, apró, fellobbanó szikrák mentén keletkezik.

Mennyire szokványos, hogy nem a Vatikánban történik a boldoggáavatás?

Ha jól emlékszem, Boldog II. János Pál pápa, aki maga számtalan boldogot és szentet emelt oltárra, enyhítette azt a régi hagyományt, hogy minden boldoggáavatást Rómában kell kihirdetni. Ez-

zel a hagyományteremtéssel megnőtt az esélye annak, hogy a boldoggáavatás ünnepe egyben egyfajta közvetlen, összemzeti lelki megújulást is teremtsen a nemzetegyházaknak.

Egyházmegyei Kalendárium 2014

Megújult külsővel és tartalommal várja az olvasókat a Szombathelyi Egyházmegye 2014. évi kalendárium. A színes képekkel illusztrált kiadványban olyan témák találhatók, mint:

- Keresztény egészségmegőrzés, avagy hogyan vigyázzunk magunkra és egészségünkre keresztényi módon, hogyan éljünk a hétköznapokban?
- Imádság a családban – egy többgyermekes kőszegi család gyakorlati tapasztalatai
- Keresztény diákként az egyetemen milyen megalázó, váratlan vagy örömteli helyzeteket élhet meg egy fiatal a hitével kapcsolatban
- Tanulságos történetek és novellák a hitről, a szeretetről és a családról
- Magyar szerzők istenes versei
- Képek és leírások a Püspöki Palota legszebb termeiről
- A bérbaltavári és a kisbéri templomok története
- Interjú Konkoly István püspök atyával, Tibola Imre nagypréposttal és P. Szabó Alajos atyával
- Bepillantás a Püspöki Hivatal mindennapjaiba
- Élet a győri szemináriumban – a kispapok mindennapjai
- A Hétfájdalmú Szűzanya rózsafüzére
- Kibeho Asszonya
- Hogyan imádkozik egy lelkipásztor?
- Receptek és praktikus tanácsok a háziasszonyoknak
- Kifestők és útvonalkeresők a legkisebbeknek

Járja végig a Püspöki Palota termeit, az egyházmegyei könyvtárat és a múzeumot a kalendáriummal! A legszebb helyiségek egyoldalas, színes fotói mellett Zsámbéky Monika művészettörténész leírásai olvashatók a 2014. évi kiadványban.

A Szombathelyi Egyházmegyei Kalendárium, valamint az Egyházmegyei egylapos falinaptár megvásárolható a Martinus Könyvesboltban (Szombathely, Berzsenyi Dániel tér 3.) és az egyházmegyei templomaiban.

Rövid hírek

Amilyen példát látnak a gyerekek, azt követik, legyen az jó vagy rossz – vallja Gyurta Dániel, a Katolikus Társadalmi Napokon védnökséget vállaló olimpiai bajnok. A sportoló a Magyar Kurirnak elmondta: azért vállalta a védnökséget, mert fontosnak érzi, hogy a családok összetartsanak, illetve egymást tiszteljék és megbecsüljék. A Katolikus Társadalmi Napokat 2013. szeptember 20. és 22. között rendezték meg. A rendezvény kiemelt célja az volt, hogy az Egyház válaszait bemutassa a társadalom aktuális problémáira.

Az idén is több száz búcsújáró érkezett Sümegre szeptemberben, a szeretett Mária-kegyhelyre. Az ünnepi szentáldozatot P. Barsi Balázs, a sümegi ferences közösség házfőnöke Kocsis Fülöp görög katolikus püspökkel és a testvérváros, a horvátországi Draškovec lelkipásztorával, Matija Vonić plébánossal együtt mutatta be. Barsi Balázs szentbeszédében az Istennel való kapcsolat formáiról és fokozatairól elmélkedett. A búcsú hagyományosan körmenettel zárult, amelyben a reformátusok és evangélikusok közös temploma elé érkezett ünnepi éneklő-imádkozó hívősereget a protestáns templom is harangszóval köszöntötte.

A piemonti Betlemmében, a Chivasso nevű negyedben élő Chiolerio család telefonhívást kapott a pápától. Hatéves kisfiukat kereste, aki küldött neki egy rajzot a városnegyedről, ahol él. A Szentatyának nagyon tetszett a rajz, és szeretne volna személyesen megköszönni. „Köszönöm, és imádkozz értem!” – a család tájékoztatása szerint ezt mondta a hatéves Federicónak Ferenc pápa.

Egyházi nyilatkozatok és értékelés a „nagy figyelmeztetésről” szóló üzenetekről

A 2010 novemberében indult írországi üzeneteket a Szepesi Egyházmegye megyéspüspöke hivatalos nyilatkozatban, a melbourne-i érsek pedig a papságnak írt körlevélben ítélte el. Dr. Mark Miravalle neves mariológus, teológiai professzor a Hittani Kongregáció irányelvi alapján értékeli az „Isteni Irgalom(ról nevezett) Mária” által terjesztett szövegeket.

A 2010 novemberében indult írországi üzeneteket 2012 decemberében Štefan Sečka, a Szepesi Egyházmegye megyéspüspöke hivatalos nyilatkozatban, néhány hete pedig Denis J. Hart melbourne-i érsek a papságnak írt körlevélben ítélte el.

Dr. Mark Miravalle neves mariológus, a Steubenville-i Ferences Egyetem teológiai professzora számos alkalommal dolgozott egyházi hatóság által felállított, nemzetközi teológiai vizsgálóbizottságok tagjaként. Az alábbiakban a Hittani Kongregáció által 1974-ben megfogalmazott irányelvek alapján, a hivatalos egyházi vizsgálatok módszerét követve értékeli az „Isteni Irgalom(ról nevezett) Mária” által terjesztett üzeneteket:

A neves francia mariológus, Fr. René Laurentin szerint a magánkinyilatkoztatások egyházi elbírálásának normái a következő három alapkérdésre vezethetők vissza:

- Megegyezik-e az állítólagos üzenet tartalma a Katolikus Egyház hivatalos hitbeli és erkölcsi tanításával?
- A kísérő jelenségek (extázis, az üzenetközlés módja stb.) beleillenek-e az Egyház misztikus hagyományába?
- Megvannak-e az állítólagos üzenetnek azok a lelki gyümölcsei, amelyek minden hiteles természetfeletti megnyilatkozást kísérnek, Jézus szavai szerint: „Gyümölcseről lehet a fát felismerni” (Mt 12,33): megtérés, lelki béke, lelki öröm, új vagy megújult hit, remény, szeretet, nagyobb hűség az Egyházzal, teljesebb egység az Egyházzal?

Sajnálatos módon – írja Miravalle – az „Isteni Irgalom(ról nevezett) Mária” üzenetei számos súlyos teológiai, történelmi és tárgyi tévedést tartalmaznak,

amelyek ellentmondanak a Katolikus Egyház tanításának, a hiteles katolikus magánkinyilatkoztatás misztikus hagyományának, sőt saját jövődoléseinek is, és nem hozzák az igazi égi üzenetekkel járó béke, szeretet, öröm lelki gyümölcseit. Csupán néhány példa:

1. Azt állítja, hogy XVI. Benedek volt „az utolsó igaz pápa a Földön”, és „a következő pápa” a „hamis próféta” lesz. (2012. április 12.)

E kijelentés, hogy érvényes konklávét „antipápát” emelhet trónra, a katolikus tanításnak nyíltan ellentmondó, eretnek állítás. Az is következik belőle, hogy Ferenc pápa csaló, „hamis próféta”.

Míndez a katolikus zsinatok (Lumen Gentium 25), a katekizmus és a kánonjog törvényes pápaválasztásra vonatkozó szakaszainak elítélendő elutasítása. Emellett rendkívül veszélyes téveszme, mert egyes katolikusokat az Egyháztól való elszakadásra készíthet, ami nem más, mint „a pápának való alárendeltség vagy a neki alárendelt egyháztaggal való közösség megtagadása” (CIC 751. kánon). A katolikus hívő, amennyiben így dönt, „önmagától beálló kiközösítésbe esik”, és nem járulhat szentségekhez (vö. CIC 1364.1). Az üzenet egyébként nemcsak Ferenc pápaságát kérdőjelezi meg, hanem XVI. Benedeket sem tartja tiszteletben, aki önkéntes lemondása (nem pedig az üzenetekben előrevetített „elűzetése”) napján, 2013. február 28-án, majd március 23-án ismételtlen feltétlen engedelmességet fogadott Ferenc pápának.

2. Az állítólagos próféciákban számos helyen megjelenik a millenarizmusnak nevezett eretnekség egyik formája.

A millenarizmus szerint Jézus ténylegesen ezer évig uralkodni fog a Földön (2012. április 9-i üzenet).

Ez idő alatt nem lesz pápa, hanem lelki pápaság valósul meg, melyben Szent Péter kormányozza az Egyházat a mennyből valamiféle „földi paradicsom” körülményei között (vö. 89., 124., 141.; 88., 109., 111., 251., 258. sz. üzenetek). A Katolikus Egyház elutasítja a jézusi uralom alatt álló ezeréves földi mennyország elképzelését (KEK 676). A látható pápa nélküli évezred gondolata ellenkezik Jézus péteri ígéretével (Mt. 16,15–20), emellett sehol sem igazolja a kinyilatkoztatás.

3. Az egyházi értékelés elutasítása

Az állítólagos prófécia tagadja, hogy szükség volna az üzenetek hitelességének egyházi vizsgálatára és megítélésére. „Nem fontos, hogy az Egyház jóváhagyja-e ezeket az üzeneteket, mert az idő nem az ő oldalukon van” (2011. július 9-i üzenet). Ezzel szemben a hiteles katolikus magánkinyilatkoztatás mindig az illetékes egyházi hatósághoz irányítja a látnokot, még akkor is, amikor az égiek tudták, hogy nem fogják azonnal elismerni (mint pl. Guadalupei Szent Juan Diego vagy Lourdes-i Szent Bernadette esetében).

4. Az állítólagos látnok, miközben az interneten és könyv formában nemzetközileg terjeszt állítólagos égi üzeneteket, nem azonosítja magát és nem jelentkezik az illetékes egyházi hatóságnál.

Az állítólagos látnok a dublini régióban él, így a Dublini Főegyházmegyenél kellett volna egyházi, teológiai, pszichológiai és tudományos vizsgálatra

jelentkeznie. Ennek elutasítása kizárja a második kritérium (a hiteles természetfeletti közléseket jellemzően kísérő jelenségek) figyelembevételének lehetőségét. Jézus a világ Világossága, aki a világosságra hívja szolgálait; ellensége viszont a sötétségben működik.

5. Teológiai tévedések

Az üzenetekben számos zavaros megfogalmazás található. Egyetlen példa: ellentmond a klasszikus szentháromságtani megfogalmazásnak, hogy a mennyei Atya „Jézus nevében” jön, nem pedig a saját nevében, vagy fordítva, Jézus az Atya nevében. A zavarosságot igazoló állítások, pl. „a szeretet összezavar” (45. üzenet, 2011. február 6.) szintén ellenkeznek a hiteles prófécia jellegével. Jézus nagyon egyszerűen és világosan beszél; a Sátán zavart kelt.

6. Nem következett be a 2011-re ígért „nagy figyelmeztetés”.

A 2011. május 31-i üzenet felszólítja az embereket, hogy készüljenek a „figyelmeztetésre” (Istentől eredő „lelki ismereti megvilágosodás”, amelyről egyébként más Szűzanya-üzenetek is szólnak), melyre „néhány hónapon belül” sor kerül. Ez azóta sem következett be.

7. Hiányoznak az igazi keresztény gyümölcsök, a lelki béke, az öröm, a remény, a szeretet; helyettük félelem, szorongás, erőteljes negatív szemlélet jellemző.

A mennyei Atya és Jézus állítólagos üzenetei, melyek fő témái az isteni megtorlás, a harag, az igazságtétel, a katasztrófák, tele vannak a bosszúállás és az ítélet rettegést keltő kifejezéseivel (Pl. aki Isten ellen fordul, megvakul, kivágják a nyelvét, levágják a lábát – 2013. május 4.) Olykor a hiteles magánkinyilatkoztatások (pl. az Isteni Irgalmasság üzenetei vagy a fatimai üzenetek) is tartalmaznak erős kifejezéseket a megtisztulás feltételelesen bekövetkező, nehéz időszakáról, ám a szövegek hangnemét összességében béke, szeretet, biztatás, sőt öröm jellemzi. A nagy figyelmeztetésről szóló üzenetekből mindez hiányzik, és ez sok esetben az üzenetek terjesztőiről is elmondható.

Mi lehet az oka annak, hogy mégis sok jó szándékú, mélyen hívő katolikus hitelt ad az üzeneteknek?

Az, hogy sok igaz elemet is tartalmaznak: a gazdaság, a társadalom, a hit és az erkölcs globális válsága, háborús konfliktusok, természeti katasztrófák, nukleáris fenyegetés Észak-Koreában, Iránban, Pakisztánban stb. Mind-

ezekben „az idők jeleit” látni indokolt és elfogadható; azonban teológiai tévedésekkel és egyházellenes engedetlenséggel átitatott, állítólagos üzenetekben hinni súlyos és veszélyes tévedés. Egészen más dolog észrevenni a világban a megtérésre sürgető jeleket, és hűségesen válaszolni Jézus és a Szűzanya hiteles kortárs felhívásaira – és más hamis üzeneteket elfogadni, amelyek a hiteles üzeneteket kihasználva Ferenc pápával szembeni engedetlenségre, a katolikus dogma és a hiteles misztikus hagyomány elutasítására uszítanak és rettegésből fakadó cselekvésre ösztönöznek.

Miért veszélyesek ezek az üzenetek?

A legnagyobb veszély, hogy rájuk hivatkozva egyes katolikusok fontosabbnak tarthatnak egy hamis magánkinyilatkoztatást, mint a pápa Istentől kapott tekintélyét. Különös, hogy a prófécia egyházszakadást jövendől, ami akár önbeteljesítő jóslattá is válhat. Sátáni cél és stratégia, aminek megvalósulásához részben éppen az vezethet, ha az emberek az „Isteni Irgalom(ról nevezett) Máriáéhoz” hasonló, veszélyes és megosztó próféciákat kezdenek követni.

Az Egyház és a világ jelenlegi, kihívásokkal teli időszakában reálisan számíthatunk további, igaz elemekkel kevert hamis üzenetekre, melyek sátáni célja, hogy elfordítsanak a hiteles egyházi tekintélytől és tanítástól, valamint korunk hiteles égi üzeneteitől. Ezt csakis Ferenc pápa és az egyházi tekintély iránti engedelmisségünk megerősítésével védhetjük ki.

Imádkozzunk a Szentatyáért, szent Katolikus Egyházunkért, az Isteni Irgalmasság és a Szűzanya Szeplőtelen Szíve győzelméért – amelyről hiteles kortárs üzenetek szólnak –, valamint azért, hogy az állítólagos látnok és követői békében megtérjenek és visszatérjenek az Egyház szívébe, egységébe és az iránta való engedelmisségbe! – zárja elemzését Mark Miravalle.

[Magyar Kurír]

Elhunyt Kovács Árpád és Rákosa József atya

„Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok és terheket hordoztok, mert én megkönnyítlek titeket!” (Mt 11,28)

Kovács Árpád nyugalmazott plébános életének 62., áldozópapi szolgálatának 37. évében, hosszú ideje tartó betegsége után, mégis váratlanul, szeptember 10-én, egervári otthonában elhunyt. Lelke üdvéért az engesztelő koncelebrációs szentmisét szeptember 17-én, kedden, 11 órakor mutatták be a répceszentgyörgyi templomban. Holttestét a szentmise után, végakarátának megfelelően szülőfaluja, Chernelházadamonya temetőjében helyezték örök nyugalomra. Kovács Árpád 1952. március 20-án született Chernelházadamonyán, és 1977. június 30-án szentelték pappá Szombathelyen.

Élete folyamán a következő helyeken hirdette Isten Örömhírét és szolgálta a Szombathelyi Egyházmegye híveit: • 1977–82: káplán, Letenye; 1982–85: káplán, Sárvár–Szent László; 1985–2013: plébános, Egervár

Nyugodjék békében! Requiescat in pace!

• • •

„Isten után szomjazik a lelkem...” (Zsolt 41,2)

Rákosa József ny. plébános, életének 89., áldozópapi szolgálatának 63. évében, az Egyházmegyei Papi Otthonban, a betegek kenetével megerősítve szeptember 18-án visszaadta lelkét Teremtőjének. Lelke üdvéért szülőfaluja templomában, Bak községben mutatták be a gyászmisét szeptember 24-én. Holttestét a szentmise után a helyi temetőben helyezték örök nyugalomra. Rákosa József atya 1924. október 19-én született Bakon, és 1951. június 17-én szentelték fel Szombathelyen.

Élete során a következő helyeken hirdette Isten örömhírét, és szolgálta a Szombathelyi Egyházmegye híveit: 1951: plébánoshelyettes, Petrikeresztúr; 1951–52: káplán, Muraszemenye; 1952–53: plébánoshelyettes, Muraszemenye; 1953: lelkész, Rábasömjén; 1953–55: hitoktató, Szombathely; 1955–80: plébánoshelyettes, Milejszeg; 1980–2005: plébános, Milejszeg; 1980–: címzetes esperes; 2000–: tiszteletbeli kanonok; 2005–2006: kiegészítő lelkész, Babosdöbréte; 2006–: nyugállományban

Adj Uram örök nyugodalmat neki! Requiem aeternam dona ei Domine!

Kovács Árpád ny. plébános
(1952–2013)

Rákosa József ny. plébános
(1924–2013)

A Szentatya október havi imaszándékai

Általános szándék (Kétségbeesett emberek): Hogy mindazok, akik az élet súlyától összezúzva érzik magukat, olyannyira, hogy a befejezést óhajtják, tudják észrevenni Isten szeretetének közelségét.

Missziós szándék (Missziós világnap):

Hogy a missziós világnap ünneplése valamennyi keresztényt ébressze annak a tudatára, hogy ők Isten szavának nem csupán befogadói, hanem hirdetői is.

A Magyar Katolikus Kultúra Napjai Szombathelyen

Október 7. 16.00 Megemlékező szentmise (Székesegyház); **17.00** Könyvbemutató • **október 8. 16.30** Megnyitó; 70 éves a Romkert; Az 1938–43 közötti romkerti ásítások jelentősége; Tárlatvezetés a Sala Terrenában • **október 9. 17.00–19.00** A romkerti feltárások története • **október 10. 9.00–12.00** Betekintés a bibliai növények világába régi könyvek nyomán (Egyházmegyei Könyvtár); **17.00–19.00** A római kori helytartói palota • **október 11. 17.00** Bakócz Tamás és kora kiállításmegnyitó (Egyházmegyei Levéltár); **19.00** Így készült a kiállítás! (Smidt Múzeum); **20.30–23.00** Szakmai tárlatvezetés (Vasi Múzeumi Látványraktár) • **október 12. 10.00–17.00** Családi nap (Egyházmegyei Kincstár, Romkert); 70 éve nyílt meg az első egyházművészeti kiállítás a Püspökvárban; **10.00–14.00** Lovagi hétpróba-játék és kézműves-foglalkozás (Romkert); **16.30** Apuleius: Az aranyszamár; **14.30** A székesegyházi Szűz Mária élete festménysorozat elkészültének háttere.

A teljes programról az egyházmegye honlapján tájékozódhat, a rendezvényen való részvétel ingyenes.

Martinus
www.martinus.hu
a Szombathelyi Egyházmegye havilapja

Főszerkesztő: Kürnyek Róbert • **Főszerkesztő-helyettes:** Ipacs Bence • **Szerkesztők:** Csuti-Mátyás Zsófia, Déri Péter, Horváth István Sándor, H. Pezenhófer Brigitta, Kovács József, Salamon Viktória, Teklits Tamás • **Nyomdai kivitelezés:** Premier Nyomda Kft. (1117 Budapest, Budafoki út 64.) • **Felelős vezető:** Hlinka Zsolt • **Megrendelés száma:** 73171/12 • 2013. szeptember • **Kiadó:** Martinus Könyv- és Folyóirat Kiadó (9700 Szombathely, Berzsenyi Dániel tér 3.) • **Telefon:** 94/513-191 • **E-mail:** info@martinuskiado.hu • **Internet:** www.martinuskiado.hu • **Felelős kiadó:** Teklits Tamás igazgató • **ISSN 2060-145X** • Az újságban található cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók.